॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यो वै पर्वमानानामन्वारोहान् विद्वान् यज्तेऽनु पर्वमानाना रोहित् न पर्वमानेभ्योऽविच्छिद्यते श्येनोऽसि गायत्रछंन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपूर्णोऽसि त्रिष्टृष्छंन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सर्घासि जर्गतीछन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारयेत्यांहैते (१)

वै पर्वमानानामन्वारोहास्तान् य एवं विद्वान् यज्तेऽनु पर्वमानाना रोहित् न पर्वमानेभ्योऽविच्छिद्यते यो वै पर्वमानस्य सन्तितिं वेद सर्वमायुरिति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भविति विन्दते प्रजाम्पर्वमानस्य ग्रहां गृह्यन्तेऽथ् वा अंस्यैतेऽगृहीता द्रोणकलुश आंधवनीयः पूतभृत्तान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पर्वमानं वि (२)

छिन्द्यात्तं विच्छिद्यंमानमध्वर्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामगृंहीते ऽसि प्रजापंतये त्वेतिं द्रोणकलुशम्भि मृंशेदिन्द्रांय त्वेत्यांधवनीयं विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इतिं पूत्भृतुम्पवंमानमेव तथ्सं तनोति सर्वमायुरिति न पुरायुंषः प्र मीयते पशुमान्नंवति विन्दते प्रजाम्॥ (३)

पृते वि द्विचंत्वारिश्शवा [१] त्रीणि वाव सर्वनान्यर्थं तृतीयु सर्वनमर्वं लुम्पन्त्यन १शु

कुर्वन्तं उपार्श्यः हुत्वोपारंशुपात्रेऽरंशुम्वास्य तं तृंतीयसव्ने-ऽपिसृज्याभि षुंणुयाद्यदांप्याययंति तेनारंशुमद्यदंभिषुणोति तेनंर्जीषि सर्वांण्येव तथ्सवंनान्यरशुमन्तिं शुक्रवंन्ति स्मावंद्वीर्याणि करोति द्वौ संमुद्रौ वितंतावजूर्यौ पर्यावंतिते ज्ठरंव पादाः। तयोः पश्यंन्तो अति यन्त्यन्यमपंश्यन्तः (४)

सेतुनाति यन्त्यन्यम्। द्वे द्रधंसी स्तती वस्त एकंः केशी विश्वा भुवनानि विद्वान्। तिरोधायैत्यसितं वसानः शुक्रमा देते अनुहायं जार्ये। देवा वै यद्यज्ञेऽकुंवत् तदसुंरा अकुवत् ते देवा एतम्महाय्ज्ञमंपश्यन्तमंतन्वताऽग्निहोत्रं व्रतमंकुवत् तस्माद्विद्रतः स्याद्विर्ह्याग्नेहोत्रं जुह्नंति पौर्णमासं युज्ञमंग्नीषोमीयम् (५)

पृश्नमंकुर्वत दा्र्यं युज्ञमांग्नेयम्पृश्नमंकुर्वत वैश्वदेवं प्रांतःसवनमंकुर्वत वरुणप्रघासान्माध्यंदिन् सर्वन साकमेधान्यंतृय् त्र्यम्बका इस्तृतीयसवनमंकुर्वत् तमेषामसुरा युज्ञम्नव्वांजिगा स्सन्तं नान्ववायन्ते ऽब्रुवन्नध्वर्त्व्या वा इमे देवा अंभूवन्निति तदंध्वरस्याध्वर्त्वं ततो देवा अभवन्यरासुरा य एवं विद्वान्थ्सोमेन् यजंते भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंच्यो भवति॥ (६)

अपंश्यन्तोऽग्रीषोमीयमात्मना परा त्रीणि च॥

परिभूरिग्नं परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वां देवान्परिभूर्मा सह ब्रह्मवर्चसेन् स नंः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते शर रांज्निशेषधीभ्योऽच्छिंन्नस्य ते रियपते सुवीर्यस्य रायस्पोषंस्य दिदतारंः स्याम। तस्यं मे रास्व तस्यं ते भक्षीय तस्यं त इदमुन्मृंजे। प्राणायं मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वापानायं व्यानायं वाचे (७)

दक्षकृतुभ्यां चक्षुंभ्यां मे वर्चोदौ वर्चसे पवेथा १ श्रोत्रांयात्मने-ऽङ्गेभ्य आयुंषे वीर्याय विष्णोरिन्द्रंस्य विश्वेषां देवानां जठरंमिस वर्चोदा मे वर्चसे पवस्व कोऽिस को नाम कस्मैं त्वा कार्य त्वा यं त्वा सोमेनातींतृपं यं त्वा सोमेनामींमद १ सुप्रजाः प्रजयां भूयास १ सुवीरों वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैर्विश्वेभ्यो मे रूपेभ्यों वर्चोदाः (८)

वर्चसे पवस्व तस्यं मे रास्व तस्यं ते भक्षीय तस्यं त इदमुन्मृंजे। बुभूंषन्नवेंक्षेतेष वै पात्रियः प्रजापंतिय्जाः प्रजापंतिस्तमेव तंपंयित स एनं तृप्तो भूत्याऽभि पंवते ब्रह्मवर्चसकामोऽवेंक्षेतेष वै पात्रियः प्रजापंतिर्युज्ञः प्रजापंतिस्तमेव स एनं तृप्त आयुंषाभि पंवतेऽभिचर्न्नवेंक्षेतेष वै पात्रियः प्रजा-

अवेंक्षेतेष वै पात्रियः प्रजापंतिर्यज्ञः प्रजापंतिस्तमेव तंर्पयति

पंतिर्यज्ञः प्रजापंतिस्तमेव तंप्यति स एनं तृप्तः प्रांणापानाभ्यां वाचो दंक्षऋतुभ्यां चक्षुंभ्यां इ श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गेभ्य आयुंषोऽन्तरेति ताजक्प्र धंन्वति॥ (१०)

स्फाः स्वस्तिर्विघनः स्वस्तिः पर्श्वेदिः पर्श्रुनः स्वस्तिः। यज्ञियां यज्ञकृतः स्थ ते मास्मिन् यज्ञ उपं ह्वयध्वमुपं मा

वाचे रूपेभ्यों वर्चोदा आमयावी पश्चंचत्वारिश्शच॥

चार्वापृथिवी ह्वयेतामुपास्तावः कुलशः सोमो अग्निरुपं देवा उप यज्ञ उप मा होत्रा उपहवे ह्वंयन्तात्रमोऽग्नये मख्ने मुखस्य मा यशों ऽर्यादित्यां हवनीयमुपं तिष्ठते यज्ञो वै मखः (११)

यज्ञं वाव स तदंहन्तस्मां एव नंमस्कृत्य सदः प्र संर्पत्यात्मनो-ऽनाँत्यें नमों रुद्रायं मखघ्ने नमंस्कृत्या मा पाहीत्याग्नींघ्रं तस्मां एव नंमङस्कृत्य सदः प्र संर्पत्यात्मनोऽनौत्यै नम इन्द्रांय मखघ्न इन्द्रियं में वीर्यम्मा निर्वधीरितिं होत्रीयंमाशिषंमेवैतामा शाँस्त इन्द्रियस्यं वीर्यस्यानिर्घाताय या वै (१२)

देवताः सदस्यार्तिमार्पयंन्ति यस्ता विद्वान्प्रसर्पति न सदस्यार्तिमार्च्छति नमोऽग्नये मखुन्न इत्याहैता वै देवताः

सद्स्यार्तिमार्पयन्ति ता य एवं विद्वान्प्रसर्पति न सद्स्यार्तिमार्च्छति दृढे स्थंः शिथिरे समीची मार्श्हंसस्पात्र सूर्यो मा देवो दिव्यादर्श्हंसस्पात् वायुरन्तरिक्षात् (१३)

अग्निः पृंथिव्या यमः पितृभ्यः सरंस्वती मनुष्येभयो देवीं द्वारौ मा मा सं तांप्तम् नमः सदंसे नमः सदंसस्पतंथे नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुंषे नमो दिवे नमः पृथिव्या अहे दैधिषव्योदतंस्तिष्ठान्यस्य सदंने सीद् योऽस्मत्पाकंतर् उन्निवत् उदुद्वतंश्च गेषम्पातम्मां द्यावापृथिवी अद्याहः सदो वै प्रसर्पन्तम् (१४)

पितरोऽनु प्र संपंन्ति त एनमीश्वरा हिश्सिंतोः सदः प्रसृप्यं दक्षिणार्धं परेक्षेतागंन्त पितरः पितृमान्हं युष्माभिंभूयासश् सुप्रजसो मयां यूयं भूयास्तेति तेभ्यं एव नंमस्कृत्य सदः प्र संपंत्यात्मनोऽनौत्ये॥ (१५)

मुखो वा अन्तरिंक्षात्प्रसर्पन्तुत्रयंस्त्रि १ शच॥

18

भक्षेहि मा विंश दीर्घायुत्वायं शन्तनुत्वायं रायस्पोषांय वर्चसे सुप्रजास्त्वायेहिं वसो पुरोवसो प्रियो में हृदौंऽस्यश्विनौंस्त्वा बाहुभ्या सप्यासम् नृचक्षंसं त्वा देव सोम सुचक्षा अवं ख्येषम् मृन्द्राभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाग्जुंषाणा सोमस्य तृप्यतु मृन्द्रा स्वंबांच्यदितिरनांहतशीर्णी वाग्जुंषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहिं

विश्वचर्षणे (१६)

शम्भूर्मयोभूः स्वस्ति मां हरिवर्ण् प्र चंर् ऋत्वे दक्षांय रायस्पोषांय सुवीरतांयै मा मां राजन्वि बींभिषो मा में हार्दि त्विषा वंधीः। वृषंणे शुष्मायायुंषे वर्चसे॥ वसुंमद्गणस्य सोम देव ते मित्विदंः प्रातःसवनस्यं गायुत्रछंन्दस् इन्द्रंपीतस्य नराशश्संपीतस्य पितृपीतस्य मधुंमत् उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि रुद्रवंद्गणस्य सोम देव ते मित्विदो माध्यंदिनस्य सवंनस्य त्रिष्टुप्छंन्दस् इन्द्रंपीतस्य नराशश्संपीतस्य (१७)

पितृपीतस्य मधुमत् उपंहूतस्योपंहूतो भक्षयाम्यादित्यवंद्गणस्य सोम देव ते मित्विदंस्तृतीयंस्य सवंनस्य जगंतीछन्दस् इन्द्रंपीतस्य नराशश्संपीतस्य पितृपीतस्य मधुंमत् उपंहूतस्योपंहूतो भक्षयामि। आ प्यांयस्व समेतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियम्। भवा वाजंस्य सङ्ग्थे। हिन्वं मे गात्रां हरिवो गुणान्मे मा वि तींतृषः। शिवो में सप्तर्षीनुपं तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमितिं (१८)

गाः। अपाम् सोमम्मृतां अभूमादंश्म् ज्योतिरविंदाम देवान्। किम्स्मान्कृंणवृदरांतिः किमुं धूर्तिरंमृत् मर्त्यस्य। यन्मं आत्मनों मिन्दाभूंदग्निस्तत्पुन्राहांजातवेदा विचंर्षणिः। पुनंरग्निश्चक्षुंरदात्पुन्रिन्द्रो बृह्स्पतिः। पुनंर्मे अश्विना युवं चक्षुरा धंत्तमृक्ष्योः। इष्टयंजुषस्ते देव सोम स्तुतस्तोमस्य (१९) शुस्तोक्थंस्य हरिंवत् इन्द्रंपीतस्य मधुंमत् उपंहूत्स्योपंहूतो भक्षयामि। आपूर्याः स्था मां पूरयत प्रजयां च धनेन च। एतत्तें तत् ये च त्वामन्वेतत्तें पितामह प्रपितामह् ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागम्मंन्दध्वम् नमों वः पितरो रसांय नमों वः पितरः शुष्मांय नमों वः पितरो जीवाय नमों वः पितरः (२०)

स्वधायै नमों वः पितरो मृन्यवे नमों वः पितरो घोराय पितरो नमों वो य पृतिसमें छोके स्थ युष्मा इस्तेऽनु यें ऽस्मिं छोके मां तेऽनु य पृतिसमें छोके स्थ यूयं तेषां विसेष्ठा भूयास्त यें ऽस्मिं छोके ऽहं तेषां विसेष्ठो भूयासं प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि पिर ता बेभव (२१)

यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्ने अस्तु वयः स्याम् पत्यो रयीणाम्। देवकृंत्स्यैनंसोऽवयजंनमसि मनुष्यंकृत्स्यैनंसोऽ-वयजंनमसि पितृकृंत्स्यैनंसोऽवयजंनमस्यपस् धौतस्यं सोम देव ते नृभिंः सुतस्येष्टयंजुषः स्तुतस्तोमस्य श्रस्तोक्थंस्य यो भृक्षो अश्वसनियों गोसनिस्तस्यं ते पितृभिर्भृक्षं कृंत्स्योपंहूत्स्योपंहूतो भक्षयामि॥ (२२)

विश्वचुरुषणे त्रिष्टपर्छन्दम् इन्द्रंपीतस्य नराशश्संपीतस्यातिं स्तुतस्तोंमस्य जीवाय नमों वः पितरो

बभूव चतुंश्चत्वारि श्रच॥।

[4]

महीनाम्पयोऽसि विश्वेषां देवानां तुनूर्ऋध्यासमृद्य पृषतीनां

ग्रह्म्पृषंतीनां ग्रहोंऽसि विष्णोर्ह्रदंयम्स्येकंमिष् विष्णुस्त्वानु वि चंक्रमे भूतिर्द्धा घृतेनं वर्धतां तस्यं मेष्टस्यं वीतस्य द्रविणमा गंम्याञ्योतिरिस वैश्वान्रं पृश्लिये दुग्धम् यावंती द्यावांपृथिवी मंहित्वा यावंच सप्त सिन्धंवो वित्स्थुः। तावंन्तमिन्द्र ते (२३)

अस्य प्रमायुंकाः स्युर्यच्छाऽवंमृशेचतुंष्पादोऽस्य प्रश्वः प्रमायुंकाः स्युर्यथ्स्कन्देद्यजंमानः प्रमायुंकः स्यात्पृशवो वै पृषदाज्यम्पृशवो वा पृतस्यं स्कन्दन्ति यस्यं पृषदाज्यः स्कन्दंति यत्पृषदाज्यम्पुनर्गृह्णाति पृशूनेवास्मै पुनर्गृह्णाति प्राणो वै पृषदाज्यं

ग्रह ई सहोर्जा गृह्णाम्यस्तृतम्। यत्कृष्णशकुनः पृषदाज्यमेवमृशेच

प्राणो वै (२४)

पुतस्यं स्कन्दित् यस्यं पृषदाज्यः स्कन्दित् यत्पृषदाज्यम्पुनंगृह्ण
प्राणमेवास्मै पुनंगृह्णाति हिरंण्यमवधायं गृह्णात्यमृतं वै हिरंण्यं
प्राणः पृषदाज्यम्मृतंमेवास्यं प्राणे दधाति शतमानं भवति शतायुः
पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठत्यश्वमवं घ्रापयति

प्राजापुत्यो वा अश्वः प्राजापुत्यः प्राणः स्वादेवास्मै योर्नैः प्राणं निर्मिमीते वि वा एतस्यं युज्ञश्छिंद्यते यस्यं पृषदाज्यः स्कन्दिति वैष्णव्यर्चा पुनर्गृह्णाति यज्ञो वै विष्ण्यिज्ञेनैव यज्ञः सं

देवं सवितरेतत्ते प्राह तत्प्र चं सुव प्र चं यज्

ते पृष्दाज्यं प्राणो वै योनेंः प्राणं द्वावि १ शतिश्व॥

बृह्स्पतिंर्ब्रह्मायुंष्मत्या ऋचो मा गांत तनूपाथ्साम्नः सत्या वं आशिषः सन्तु सत्या आकूंतय ऋतं चं सत्यं चं वदत स्तुत देवस्यं सवितुः प्रस्वे स्तुतस्यं स्तुतम्स्यूर्ज्म्मह्य इं स्तुतं दुंहामा मां स्तुतस्यं स्तुतं गम्याच्छस्रस्यं शस्त्रम् (२६)

अस्यूर्जम्महार् शुस्त्रं दुंहामा मां शुस्त्रस्यं शुस्त्रं गम्यादिन्द्रियावंन्तो वनामहे धुक्षीमिहं प्रजामिषम्। सा में सत्याशीर्देवेषुं भूयात् ब्रह्मवर्चसं मा गम्यात्। युज्ञो बंभूव स आ बंभूव स प्र जंज्ञे स वांवृधे। स देवानामिधंपतिर्वभूव सो अस्मार अधिपतीन्करोतु वय इस्यांम् पत्यो रयीणाम्। युज्ञो वा वै (२७)

यज्ञपंतिं दुहे यज्ञपंतिर्वा यज्ञं दुहे स यः स्तुतश्रस्त्रयोदीह्मविद्वान् यज्तेते तं यज्ञो दुहे स इष्ट्वा पापीयान्भवित य एनयोदीहं विद्वान् यज्तेते स यज्ञं दुहे स इष्ट्वा वसीयान्भवित स्तुतस्यं स्तुतम्स्यूर्जम्मह्य एत्तं दुह्गा मां स्तुतस्यं स्तुतं गम्याच्छ्स्रस्यं श्रस्त्रम्मह्य एवं वृह्मा मां श्रस्त्रस्यं श्रस्तं गम्यादित्यांहैष व स्तुतश्रस्त्रयोदीह्स्तं य एवं विद्वान् यज्तेते दुह एव यज्ञिम्ष्ट्वा वसीयान्भवित॥ (२८)

श्येनाय पत्वंने स्वाहा वट्थ्स्वयमंभिगूर्ताय नमों विष्टम्भाय धर्मणे स्वाहा वट्थ्स्वयमंभिगूर्ताय नमेः परि्धये

विंश्वकर्मत्र (३०)

नमं ऋतमृंतपाः सुवर्वाद्थस्वाह् वद्थस्वयमंभिगूर्ताय् नमंस्तृम्पन्ता्र् होत्रा मधौर्घृतस्यं यज्ञपंतिमृषंय एनंसा (२९) आहुः। प्रजा निर्भक्ता अनुतप्यमांना मध्य्यौ स्तोकावप् तौ रंगधा सं नस्ताभ्यारं सृजतु विश्वकंमा घोरा ऋषंयो नमो अस्त्वभ्यः। चक्षुंष एषाम्मनंसश्च संधौ बृह्स्पतंये महि षद्युमन्नमंः। नमो विश्वकंमणे स उ पात्वस्मानंनन्यान्थ्सोम्पान्मन्यंमानः। प्राणस्यं विद्वान्थ्संमुरे न धीर् एनंश्चकृवान्महिं बुद्ध एषाम्। तं

जन्प्रथंनाय स्वाहा वद्थ्स्वयमंभिगूर्ताय नमं ऊर्जे होत्रांणा्ड् स्वाहा वद्थ्स्वयमंभिगूर्ताय नमः पर्यसे होत्रांणा्ड् स्वाहा वद्थ्स्वयमंभिगूर्ताय नमः प्रजापंतये मनंवे स्वाहा वद्थ्स्वयमंभिगूर्ताय

प्र मुंश्चा स्वस्तये ये भृक्षयंन्तो न वसूँन्यानृहुः। यान्ययो-ऽन्वतंप्यन्त धिष्णिया इयं तेषांमवया दुरिष्ट्यै स्विष्टिं नुस्तां कृणोतु विश्वकर्मा। नमः पितृभ्यों अभि ये नो अख्यंन् यज्ञकृतो यज्ञकांमाः सुदेवा अंकामा वो दक्षिणां न नीनिम् मा नस्तस्मादेनंसः पापियष्ट। यावन्तो वै संदस्यांस्ते सर्वे दक्षिण्यांस्तेभ्यो यो दक्षिणां न (३१) न्येदैभ्यों वृश्च्येत यद्वैश्वकर्मणानि जुहोति सदस्यांनेव

न्येदैभ्यों वृश्च्येत् यद्वैश्वकर्मणानिं जुहोतिं सद्स्यांनेव तत्प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे चिकिथ्सत् यमाशिरा दम्पती वाममंश्रुतः। पुर्मान्युत्रो जायते विन्दते वस्वथ विश्वे अर्पा एंधते गृहः। आशीर्दाया दम्पंती वाममंश्रुतामरिष्टो रायः सचताः समोंकसा। य आसिंच्ध्सन्दुंग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामुन्नमंतिं जहातु सः। सुर्पिग्रीवी (३२)

पीवंर्यस्य जाया पीवांनः पुत्रा अकृंशासो अस्य। सहजांनिर्यः

स्पंप्रजास्त्विमषं दधातु द्रविण् स्यवंचसम्। संजयन्क्षेत्राणि सहंसाहिमेन्द्र कृण्वानो अन्यार अधंरान्थ्सपत्नान्। भूतमंसि भूते मां धा मुखंमिस मुखं भूयासम् द्यावांपृथिवीभ्यां त्वा परि गृह्णामि विश्वे त्वा देवा वैश्वान्राः (३३) प्र च्यांवयन्तु दिवि देवां दृरंहान्तरिक्षे वयारंसि

पृथिव्याम्पार्थिवान्धुवं ध्रुवेणं हिविषाव सोमं नयामिस। यथां नः सर्विमिञ्जगंदयक्ष्मः सुमना असंत्। यथां न इन्द्र इद्विशः केवंलीः सर्वाः समंनसः करंत्। यथां नः सर्वा इद्दिशोऽस्माकं केवंलीरसर्त्रं॥ (३४)

एनंसा विश्वकर्म्न यो दक्षिणां न संपिष्ठींवी वैश्वान्यक्षंत्वारिश्शवं॥———[८] यद्वै होतांध्वर्युमेभ्याह्वयंते वज्रमेनम्भि प्र वर्तयृत्युक्थंशा

इत्याह प्रातःसवनं प्रतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं गायत्रियेव प्रातःसवने वर्ज्रम्नतर्धत्त उक्थं वाचीत्याह् माध्यंदिन् सर्वनं प्रतिगीर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुंष्यदा त्रिष्टुत्रेष्टुंभम्मार्ध्यंदिन् सर्वनं त्रिष्टुभैव मार्ध्यंदिने सर्वने वर्ज्ञमन्तर्धत्ते (३५)

उक्थं वाचीन्द्रायेत्यांह तृतीयसवनं प्रंतिगीर्यं स्प्तैतान्यक्षरांणि स्प्तपंदा शक्नंरी शाक्नरो वज्रो वज्रेणेव तृतीयसवने वर्जमन्तर्धत्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यंथासवनं प्रंतिगरे छन्दा स्सि सम्पादयेत्ते जाः प्रातः सवन आत्मन्दर्धीतेन्द्रियम्माध्यंदिने सवने पृशू इस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा इत्यांह प्रातः सवनं प्रंतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि (३६)

त्रिपदां गायत्री गांयत्रं प्रांतःसव्नं प्रांतःसव्न एव प्रंतिग्रे छन्दारंस् सम्पादयत्यथो तेजो वै गांयत्री तेजः प्रातःसव्नं तेजं एव प्रांतःसव्न आत्मन्यंत्त उक्थं वाचीत्यांहु माध्यंदिन् सवंनं प्रतिगीर्यं चत्वार्येतान्यक्षरांणि चतुंष्पदा त्रिष्टुत्रेष्टुंभूम्माध्यंदिन् सवंनम्माध्यंदिन एव सवंने प्रतिग्रे छन्दारंसि सम्पादयत्यथो इन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियम्माध्यंदिन् सवंनम् (३७)

इन्द्रियमेव माध्यंदिने सर्वन आत्मन्यंत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्यांह तृतीयसवनं प्रंतिगीर्यं सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपंदा शक्वंरी शाक्वराः पृशवो जागंतं तृतीयसवनं तृतीयसवन एव प्रंतिगरे छन्दा रेसि सम्पादयत्यथों पृशवो वै जगंती पृशवंस्तृतीयसवनं पृश्नेव तृतीयसवन आत्मन्यंत्ते यद्वै होतांध्वर्युमंभ्याह्वयंत आर्व्यमस्मिन्दधाति तद्यन्न (३८)

अपहनीत पुरास्यं संवथ्सराद्गृह आ वेवीर्ञ्छोश्सा मोदं इवेति प्रत्याह्नंयते तेनैव तदपं हते यथा वा आयंतां प्रतीक्षंत एवमंध्वर्युः प्रतिग्रं प्रतीक्षते यदंभिप्रतिगृणीयाद्यथायंतया समृच्छते ताहगेव तद्यदंर्धचां छुप्येत यथा धावं ख्यो हीयंते ताहगेव तत्प्रबाहुग्वा ऋत्विजां मुद्गीथा उद्गीथ एवोद्गांतृणाम् (३९)

ऋचः प्रण्व उंक्थश्र्सिनां प्रतिग्रोऽध्वर्यूणाम् य एवं विद्वान्प्रतिगृणात्यंत्राद एव भंवत्यास्यं प्रजायां वाजी जायत इयम्वे होतासावंध्वर्युर्यदासीनः शश्संत्यस्या एव तद्धोता नैत्यास्तं इव हीयमथो इमामेव तेन यजमानो दुहे यत्तिष्ठंन्प्रतिगृणात्यमुष्यां एव तदंध्वर्युर्नैतिं (४०)

तिष्ठंतीव ह्यंसावथों अमूमेव तेन यर्जमानो दुहे यदासीनः शश्संति तस्मांदितःप्रंदानं देवा उपं जीवन्ति यत्तिष्ठंन्प्रतिगृणाति तस्मांद्मुतंःप्रदानम्मनुष्यां उपं जीवन्ति यत्प्राङासीनः शश्संति प्रत्यिङ्गष्ठंन्प्रतिगृणाति तस्मांत्प्राचीन् रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा जांयन्ते यद्वै होतांध्वर्युमंभ्याह्वयंते वर्ज्रमेनम्भि प्र वंर्तयति पराङा वंर्तते वर्ज्रमेव तन्नि करोति॥ (४१)

सर्वने वर्जमन्तर्धत्ते त्रीण्येतान्यक्षराणीन्द्रियम्मार्ध्यन्दिन् सर्वनन्नोद्गांतृणामध्वर्युनैति वर्तयत्यष्टौ चं॥[९]

उपयामगृहीतोऽसि वाक्ष्सदंसि वाक्पाभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यांमस्य

तं ते दुश्चक्षा मार्च ख्यत् मिय् वसुः पुरोवसुंर्वाक्या वार्चं मे पाहि मिय् वसुंर्विदद्वंसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुंर्मे पाहि मिय् वसुः संयद्वंसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहि भूरंसि श्रेष्ठां रश्मीनां प्राणपाः प्राणं में पाहि धूरंसि श्रेष्ठां रश्मीनां में पाहि यो नं इन्द्रवायू मित्रावरुणाविश्वनाविभदासंति भ्रातृंव्य उत्पिपीते शुभस्पती इदमहं

तमधंरम्पादयामि यथेन्द्राहमुत्तमश्चेतयानि॥ (४३)

युज्ञस्यं ध्रुवस्याध्यंक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽस्यृत्सदंसि

चक्षुष्पाभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यांमस्य युज्ञस्यं ध्रुवस्याध्यंक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृंहीतोऽसि श्रुतसदंसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यांमस्य युज्ञस्यं ध्रुवस्याध्यंक्षाभ्यां गृह्णामि देवेभ्यंस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा विश्वेंभ्यस्त्वा विश्वेंभ्यस्त्वा विश्वेंभ्यस्त्वा विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यो विष्णांवुरुऋमैष ते सोमस्तर रक्षस्व (४२)

प्र सो अंग्रे तवोतिभिः सुवीरांभिस्तरित वाजंकर्मभिः। यस्य त्व स् सुख्यमाविथ। प्र होत्रे पूर्व्यं वचोऽग्रये भरता बृहत्। विपां ज्योती १षि बिभ्रेते न वेधसें। अग्रे त्री ते वाजिना त्री ष्धस्थां तिस्रस्ते जिह्वा ऋतजात पूर्वीः। तिस्र उं ते तनुवो देववांतास्ताभिनिः पाहि गिरो अप्रयुच्छन्न। सं वां कर्मणा सिमुषा (४४)

हिनोमीन्द्रांविष्णू अपंसस्पारे अस्य। जुषेथां युज्ञं द्रविणं च

पत्मिरिष्टेर्नः पृथिभिः पारयंन्ता। उभा जिंग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कत्रश्चनैनोः। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम्। त्रीण्यायूर्षष् तवं जातवेदस्तिस्र आजानीरुषसंस्ते अग्ने। ताभिर्देवानामवों यक्षि विद्वानथं (४५)

भृव यर्जमानाय शं योः। अग्निस्नीणि त्रिधातून्या क्षेति विदर्थां कितः। स त्रीरंरेकादशार इह। यक्षंच पिप्रयंच नो विप्रों दूतः पिरेष्कृतः। नर्भन्तामन्यके समे। इन्द्रांविष्णू दरहिताः शम्बंरस्य नव पुरों नवितं चं श्रिथिष्टम्। शृतं वर्चिनः सहस्रं च साकर हथो अप्रत्यस्रस्य वीरान्। उत माता महिषमन्ववेनदमी त्वां जहित पुत्र देवाः। अथाँ ब्रवीद्वृत्रमिन्द्रों हिन्ष्यन्थ्सखें विष्णो वित्रं वि क्रंमस्व (४६)

हुषाऽथं त्वा त्रयोंदश च॥————[११]

[यो वै स्फाः स्वस्तिः स्वधायै नमुः प्र मुंश्च तिष्ठतीव पद्गंत्वारिश्शत्॥46॥ यो वै पर्वमानानां वि कंमस्व॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/